

Kl. 14:39

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak. Jeg fortolker spørgsmålet således, at det retter sig mod området for udsatte børn og unge, da der for nylig har været meget debat om dette område.

Det er kommunernes ansvar at sikre, at børn, der har behov for særlig støtte, får den hjælp, de har behov for, og heri ligger naturligvis også at sikre, at den hjælp, der gives, er af en høj kvalitet. Der har gennem årene været iværksat en række tiltag fra centralt hold for at understøtte kommunerne i det arbejde. Jeg vil især gerne fremhæve anbringelsesreformen, som netop via klare krav til sagsbehandlingen har bidraget til at forbedre kvaliteten af indsatsen.

I forlængelse af anbringelsesreformen blev der iværksat en massiv efteruddannelsesindsats over for sagsbehandlerne på området, og der blev således afsat i alt 135 mio. kr. til efteruddannelse og på den baggrund udbudt en lang række kurser. Senest har vi igangsat en helt gratis diplomuddannelse for sagsbehandlere på børneområdet, som jeg har stor tiltro til. Uddannelsen har været meget efterspurgt, der er p.t. 300 optagne, og evalueringerne er rigtig gode.

Derudover har ministeriet i samarbejde med KL udviklet det såkaldte DUBU-system, som sikrer it-understøttelse af sagsbehandlingen og samtidig bygger på en velunderbygget socialfaglig metode. Flere kommuner er allerede i gang med at bruge den socialfaglige metode og har haft gode erfaringer. Det er min holdning, at vi bør arbejde for at udbrede DUBU-systemet til alle landets kommuner.

Med disse initiativer har sagsbehandlerne fået en række gode redskaber, der kan medvirke til at sikre kvaliteten af den indsats, kommunerne tilbyder de udsatte børn og unge, men der er stadig rum for forbedring i forhold til kvaliteten af indsatsen. I forbindelse med de kommende forhandlinger om Barnets Reform synes jeg at vi i fællesskab skal drøfte, hvilke øvrige initiativer vi fra centralt hold kan iværksætte for at understøtte kommunernes arbejde.

Kl. 14:41

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:41

René Christensen (DF):

Jeg vil sige tak for et godt og fyldigt svar. Det, som får mig til at stille spørgsmålet, er, at vi for små 14 dage siden jo fik en udmærket redegørel-

se fra KL, hvor de faktisk på første side skriver om børn og unge med særlige behov. De skriver faktisk, at det ikke altid ser ud til, at det lykkes at hjælpe børnene tilstrækkeligt, og at det skal gøres bedre. Det vil sige, at KL også ser det som et stort problem, at det, man reelt tilbyder de her børn og unge og deres familier, faktisk ikke lever op til det, man egentlig gerne ville have.

Hvis man kigger på, hvordan lovgivningen er, ser man, at den jo også er rimelig klar, og ifølge lovgivningen har kommunen jo ansvaret for at støtte børn og unge med særlige behov. Støtten skal være sammenhængende, og den skal også ydes tidligt, for at det enkelte barn har mulighed for at udvikle sig. Og man skal jo ikke tilbyde hvert enkelt barn det samme, for det, som virker på et barn, virker eventuelt ikke på et andet barn. Derfor er det vigtigt, at det er meget individuelt.

Så kan man spørge, hvem der så skal forvalte det her. Ja, det er kommunerne. Og hvem er det, kommunerne sætter til det? Det er deres socialrådgivere. Når man taler med socialrådgiverne, tror jeg faktisk, man oplever, de har rigtig gode intentioner og også vil gøre det rigtig godt. Men ser man på, hvordan deres arbejdsdag ser ud, vil man ud fra nogle oplysninger om det, jeg har her, og som er ved at være knap et år gamle, se, at den tid, de bruger på klienterne, den tid, de bruger på at tale med familierne, er nede på 11 pct. Og jeg vil spørge, når vi med lovgivningen siger, at det her skal være individuelt, om ministeren så ikke kan se, at det er en stor udfordring og svært at give individuel støtte, når man har så lidt individuel kontakt og kun bruger 11 pct. af sin arbejdstid på netop det område.

Kl. 14:43

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 14:43

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er klar over, at der er sat grundige undersøgelser i gang af, hvordan frontpersonalet, så at sige, får udnyttet tiden bedst muligt, altså netop får mulighed for at udnytte tiden til kerneopgaven, som i det her tilfælde ganske rigtigt er at finde den bedst mulige løsning for det pågældende barn og dermed den pågældende familie. Og til det ved jeg at der er nye undersøgelser på vej, som heldigvis viser et helt andet billede end det her skræmmebillede med de 11 pct. Så i stedet for at hænge os i procenter og i, hvor lang tid